

Slutrapport 13th international fine art symposium - Nektar

Villa Török, Felsőörs, Ungern

bilagor: utskrift av webbdagbok, tidningsartikel, katalog

Platsen

Symposiet tog plats i Villa Török vid Balaton-sjön. Vi serverades ungerska rätter. Vegetarisk mat fanns alltid som alternativ. Arrangörerna hjälpte till att ordna det material och verktyg som behövdes. Modell för teckning och måleri ordnades efter önskemål från de finska konstnärerna.

Deltagare

Fem konstnärer från Finland, fem konstnärer från Ungern och tre konstnärer från Sverige deltog i årets symposium. Transsylvanien, som skulle bidragit med fem konstnärer, hoppade till slut av på grund av ekonomiska svårigheter och deltog därmed inte.

Vid tidigare års symposium har värdlandet valt ut deltagare grundat på ansökningar med bild och textmaterial. Denna gång fick varje land själva välja ut sina deltagare. Värmlands konstnärsförbund valde att ta hjälp av en utomstående person (en rektor på en norsk konstskola) för att opartiskt välja ut två deltagare från Värmlands konstnärsförbund (utöver Johan Gaellman som var samordnare). Tre foton och en kort text (med motivering till varför personen vill medverka på symposiet) utgjorde grundmaterialet för detta. Ingalena Klenell och Ellinor Henriksson valdes att medverka.

Kontakter och presentationer

Vid tre tillfällen under symposiet presenterade deltagarna sina konstnärskap. Det skedde med hjälp av projektor och dator. Översättningshjälp fanns till hands när det behövdes. Engelska-kunskaper varierade, men viljan att kommunicera fanns hos alla och därmed fick vi god kontakt.

Information till medlemmar före, under och efter

Värmlands konstnärsförbund informerade medlemmarna om symposiet och möjligheten att ansöka genom utskick via mail samt på Värmlands konstnärsförbunds websida och facebook-sida.

Genom samma kanaler meddelades även vilka medlemmar som senare valts ut att delta i symposiet.

I Villa Török fanns fri tillgång till internet. Under symposieveckan rapporterade Johan kontinuerligt på Värmlands konstnärsförbunds facebook-sida med text och bilder. (se bifogad sammanställning). Denna rapport lades sedan upp i sin helhet även på konstnärsförbundets websida.
www.varmlandskonstnarsforbund.se

Redovisning av symposiet kommer att ske under Värmlands konstnärsförbunds kommande årsmöte.

Temat

Detta års symposium lyfte fram Bela Hamvas, en ungersk författare som under ryskt styre inte fick publiceras, men som på senare år fått en ny renässans och börjat översättas till andra språk. Hamvas texter är poetiska och filosofiska och berör med sina livsbejakande betraktelser över människans relation till livet.

En föreläsning om Bela Hamvas arrangerades under veckan där Dr Anna Ács (professor i litteratur) och Can Togay (rektor på Collegium Hungaricum Berlin och kulturattaché på Ungerska ambassaden) berättade. Översättare var tolken Zsuzsanna Rednik.

Utställningen

Utställningen skedde på museet Villa Vaszary i Balatonfüred. Vernissagen skedde som planerat lördag 14 juli. Krisztina Dallos, utställningsansvarig på museet, höll tal liksom Balatonfüreds borgmästare Dr. Istvan Boka och kulturattaché från Sverige, Nina Lissvik och Finland, Leena Pasanen. Tolken Zsuzsanna Rednik översatte från ungerska till engelska och vice versa. En sånggrupp underhöll mellan talen. Tv filmade och intervjuade inför vad som senare blev tv-sänt reportage.

<http://www.furedtv.hu/?p=videok&anyagid=2616>

En tidningsartikel finns att se här...

http://naplo-online.hu/kultura_es_oktatas/20120716_kepzomuveszeti_szimpozium (bifogas även i pappersform)

Utställningen i Villa Vaszary pågick mellan 14 juli – 4 augusti.

Katalogen

Katalogen skapades innan symposiet. Detta var en överraskning och ett avsteg från tidigare rutiner. En förklaring till detta var att en person som tidigare ej varit inblandad i symposiet hanterade vissa saker annorlunda. Information om detta gick ej ut. Region Värmland och Karlstad kommuns logotyper kom därför inte med i katalogen. Att man valt att skapa katalogen innan symposiet denna gång förklarades med att man ville sprida information om symposiet och utställningen innan. Till katalogen användes presentationsbilder och information som tidigare skickats till arrangörerna. Katalogen gjordes i upplaga på 150 exemplar. Varje konstnär fick senare varsin katalog. Värmlands konstnärsförbund fick två extra varav en bifogas till Region Värmland. Övriga kataloger skickades ut innan symposiet i informationssyfte. Affisch (50 x 70 cm) 40 exemplar. Inbjudningskort, 250 exemplar.

Efteråt

Önskemål och förhoppningar om fortsatt samarbete finns samt tankar om att utveckla/förändra detta samarbete, bland annat genom kontakter med fler länder som till exempel Frankrike. Ingalena Klenell blev mycket inspirerad av författaren Bela Hamvas och kommer att arbeta vidare med Bela Hamvas texter. Vi fick goda kontakter med de övriga konstnärerna vilket har möjlighet att utvecklas.

Ekonomi

Region Värmland har bidragit med 33 000 kr. Vid sidan av detta har även Karlstad kommun bidragit med ekonomiskt stöd i form av resestipendium till Johan Gaellman. Övriga sponsorer är Hilltop neszmely boraszat, Tölgy kulturális egyesület och Finska målartförbundet.

Utvärdering

1. Vilka förväntningar hade jag på symposiet?

Mina förväntningar styrdes av min nyfikenhet på Ungern. Landets historia och geografiska position är ett intressant område att utgå ifrån för att förstå Europas kulturella utveckling. De senaste åren har USAs historia och romantikens utveckling varit mitt fokus vilket på många vis har en koppling till utvandringen från länder som Ungern. (I-L K)

Jag var nyfiken på Ungern, dess konst och kultur. Jag förväntade mig en annan kulturell atmosfär än hemma i Sverige. Jag hoppades också lära känna folk. (J G)

Att få se Ungern, det land jag inte hann till 1975. Att få ett effektivt arbetspass, D.v.s. teckna och gå till dukat bord i en period. För hemma har jag jobbat med mitt nya arbetsrum och inte haft ro att skapa bild. (E H)

2. Hur har de uppfyllts?

Fantastiskt spännande att konfronteras med saker som man annars bara läser om. Mycket som skedde under symposiet var intressant ur ett kulturellt perspektiv. Jag hade flera samtal, kanske inte med konstnärerna men med andra som deltog i projektet. Det fanns en del språkförbistringar ibland. (I-L K)

Absolut Ja. Och trevligt var det att umgås med nya människor. (E K)

Det blev många intressanta möten med människor (konstnärer men också andra människor ifrån trakten) och kulturen. Jag lärde känna flera andra av konstnärerna ganska bra. Jag hade hoppats på mer tid till att lära känna omgivningarna. Tiden var knapp eftersom vi behövde skapa inför den kommande utställningen. (men det visste jag förstås innan jag reste dit). (J G)

3. Har du fått intryck, som du inte förväntat dig? I så fall vad?

Om så vore fallet skulle det betyda att jag vill styra mina upplevelser i förväg. Jag hoppades att min nyfikenhet och mina frågor skulle växa. Det är en konstnärlig metod. (I-L K)

Ja, jag var inte den sämsta som pratade dårlig engelska. (E H)

Jag ville undvika förutfattade meningar, inte förvänta mig för mycket utan vara lyhörd. De medverkande konstnärerna var lättare att få kontakt med än jag väntat mig. Det hela flöt också smidigare än jag trott. (J G)

4. Vad har kontakten med de andra konstnärerna inneburit?

Kul med finnarna. Jag kommer att ta kontakt med några när jag är i Finland. Två av de unga ungrarna har jag kontakt med i ett projekt jag påbörjade i Bela Hamvas filosofiska spår kring

mat råvaror och tillagning. (I-L K)

Vi konstnärer har ett gemensamt språk, vi behöver inte förklara för varandra hela tiden vad vi gör. Hemma får man alltid frågan, vad ska detta bli? (E H)

Bekräftelse på att man kan förstå och få kontakt med varandra även om det talade språket inte delas. Öppningar för framtida samarbeten och möten. Nya konstnärliga intryck och förhållningssätt till skapandet. (J G)

5. Har din förståelse för konstutövande/ konstnärens roll i andra länder påverkats?

Knepig fråga. Är den ledande kanske? Jag påverkas alltid när jag reser. Förhoppningsvis har jag fortfarande möjlighet att växa. Kanske är inte konstnärer bara intressanta. Jag tycker om att försöka sätta mig in i hur människor lever i de länder jag besöker. Ungern är intressant då språket är så ensligt. Ett uttryck växte fram under mitt arbete som kan kopplas till det, "Global loneliness" där svenska språket ju ändå har kusiner som förstår. (I-L K)

Ungrarna är nog mer disciplinerade, de gör konsten perfekt, man kan säga uträknat kanske, vackert att se på, men spänningen och aha upplevelsen försvinner lite. Finnarna var friare och mer spontana. Vi svenskar visste om varandra. (E H)

Ungern har en svag ekonomi. Det märks också på konstnärernas möjligheter att verka inom sitt yrke. (J G)

6. Vilken uppfattning tror du att övriga konstnärer (även andra) fått om Värmland?

Värmlandsvisan sjöngs av en av de finska deltagarna så de kanske gillade att träffa oss. Om Värmland som län vet jag inte. Kanske det handlade om Sverige, svenska och våra olika arbetssituationer. (I-L K)

Jag pratade med en del ungrare utanför där vi var. De visste inte var Sverige låg någonstans, men Finland och Norge hade de aningar om. Ungerska filmteamet på vernissagen, soomade in en av mina alster, kanske var det för att jag är ifrån norra Värmland och att jag har haft en björn inne på tomten. (det var den länkade filmsnutten från Ungern som jag såg på datorn. (E H)

Flera vi träffade kände inte till Sverige. De positiva mötena och kontakterna har rimligtvis gett en positiv bild av Sverige/Värmland. Några av konstnärerna planerar att hälsa på mig till våren. Jag har fått god kontakt med en av arrangörerna. (J G)

7. Egna tankar

Jag har många olika tankar kring just detta projekt och utveckling av hela utbytet. Jag diskuterade detta en hel del med den finska gruppen. Kanske kunde ett tydligare tema vara intressant och stärka behovet av samtal och samarbete. Att producera en utställning med vanliga krav på professionalitet på en vecka var ju också en märkvärdig situation. Delvis var det att vrida klockan tillbaka väldigt många varv när det gäller synen på konstutövandet som verksamhet. (I-L K)

Jag hade det bra, och är nöjd med mig själv och mitt arbete. Jag gjorde nog några glada, kanske

med det tidigt bryggda kaffet i extraköket. Och skivan jag skickade med min fotoserie var bekräftelsen, på att jag hade det bra, och den skickade jag före jag fick dessa frågor. (E H)

8. Vilket/vilka råd skulle du ge Värmlands Konstnärsförbund inför arrangerandet annat symposium? (I den mån det skulle vara möjligt att ordna)

Jag kan inte ge råd då konstnärer ju inte är en homogen grupp. Vi som deltog i Ungernprojektet har väldigt olika sätt att uppfylla våra identiteter som konstnär på. Det gör att projekt som detta kan innebära väldigt olika innehåll och upplevelser. Också nya insikter kan uppstå. Jag har under åren hittat en metod för upplevelsebaserade projekt som fungerar för mej. Den innebär att jag läser en del innan kanske ringer upp nån eller har en projektide i beredskap ifall det skulle hänga upp sig. Andra konstnärer har andra metoder. Viktigt för ett förbund eller organisation är utvärderingen och återkoppling i någon form. (I-L K)

Vi alla sår våra frön, och små rester av oss lämnar vi kvar, och något nytt tar vi med oss hem. (E H)

Johan Gaellman